

Magyar gyerekek, norvég önkéntesek találkaja

Duna-öböl, Dunánál,

Nittedal - Norvég és magyar barátaival találkozott családunk az Ástkeresés szolgálatánál tizenhárom éves öböl, Dunánál.

Vannak

dolgok, amikben nem lehet mellőzni. - Jól hangzik, hogy van az Adventista Egyháznak egy nemzetközi segélyszervezete, az ADRA, amely minden évben halmozottan hátrányos helyzetű családok gyermekeinek segélyt pozitív élményekhez jutni. Például azzal, hogy nyári táborozásra viszi őket, akik másként általában aligha jutnának el például Balatonlelre.

Vagy remek hír, hogy karácsony közeledtével kisebb

ajándékokkal: játékokkal, ruhaneművel, árszerekkel lepik meg ugyanezeket a gyerekeket. Ásszekéve mindezt egy találkozóval, amin a nyári tábor résztvevői találkoznak: gyerekek egymással és felnőtt, önkéntes segítőikkel.

Átgysintén pompás mondat, hogy ennek az alapválnak

vannak norvég (!) munkatársai, akik egész évben gyűjtenek hazájukban, városukban: Nittedalban festmények ársával, ajándékokkal, játékokkal, játékokkal, hogy nyáron ingyen adólhessen szívtá-z magyar gyerek (közvetlen idén tizenhárom éves öböl, Dunánál).

Mindez mit sem ér, ha nem készítenék volna el azokat

a fenyőleveleket, amelyek készítenek most nélkül is látnak, s amelyek készítenek megvárakozás-tik azt a ragaszkodást, szeretetet, amely a táboroztatásban résztvevő önkormányzati intézmény, az Ástkeresés Családsegítő Szolgálat (amely az önkormányzatot fizette a tizenhárom éves helybéli gyerek nyaralásához), az ADRA munkatársai és a norvég aktivisták készítették mára kialakult. Ezt nem kell és nem is lehetne magyarítani. Ezen a ponton a beszéd értelmét veszti - viszont itt nyeri el értelmét a rengeteg befektetett munka, szervezés, energia.

Amikor a hat éves Hingyi Eszter vagy a tizenhárom éves Fehér

András kibontja az ajándékos papírdobozt, és mindkettejüknek egyformán elakad a hangjuk.

De mégis inkább ott, amikor hol ez, hol az a gyerek megy

oda a három norvéghoz: a vállalkozás hajó állományhoz, Line Solandhoz, a szakállas Geir Andre Rommenhez vagy Jo-Hakon Reumhoz, megélni őket. De ugyanilyen jóllesik a gyerekeknek odabőgni Puskás Zitához, az Ástkeresés nevelőjéhez, vagy Bakosné Zohár Tündehez és Hella Ásvájhoz, az ADRA magyar munkatársaihoz. Zita kivételével a többiek nem látták.

A norvég fiatalok most, karácsony közelével sorra felkeresik nyári kis barátait, hogy meglepjék őket néhány aprósággal (bár van gyerek, akinek ez a minden: máis ajánlásokra nem számítam), egyáltalán neked, veled jöttsszanak egy kicsit közel. Mégpedig, Győrben, Pécelen, Nádgyocson, Tiborszőlőson ugyanógy, mint Dunaújvárosban. Szóval, szép dolog az önkéntes munka, a családsegítés, a segítségnyújtás, sajnos: fontos is, mármár nemcsak a zhetetlen, hogy a problémákkal küzdő családok gyerekei minél kevesebb problémát e problémákat.

De az az léles... Az valóban ölményterjia.

Á

Pekarek
János

Forrás: <http://duol.hu/hirek/magyar-gyerekek-norveg-onkentesekek-talalkaja-1588747>

Fotók: Ánodi
Zoltán/duol.hu